

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului, 2012. Această traducere a fost efectuată cu sprijinul Fondului fiduciar pentru drepturile omului al Consiliului Europei (www.coe.int/humanrightstrustfund). Nu obligă Curtea. Pentru mai multe informații, a se vedea referințele cu privire la drepturile de autor de la sfârșitul prezentului document.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour Européenne des Droits de l'Homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Notă informativă privind jurisprudența Curții nr. 147

Decembrie 2011

Schwabe și M.G. c. Germaniei - 8080/08

Hotărâre din 1.12.2011 [Secția a V-a]

Articolul 5

Articolul 5-1

Arestare sau detenție legală

Detenția cu scopul de a împiedica participarea la o manifestație: *violare*

Articolul 11

Articolul 11-1

Libertatea de reuniune pașnică

Detenție cu scopul de a împiedica participarea la o manifestație: *violare*

În fapt – Reclamanții se îndreptau sper Rostock pentru a participa la manifestațiile împotriva summit-ului G8, care trebuia să aibă loc la Heiligendamm, din 6 până pe 8 iunie 2007. La 3 iunie 2007, seara, aceștia au fost supuși unui control de identitate de către poliție, într-o parcare situată în fața închisorii din Waldeck. După ce au percheziționat minibusul acestora, poliția a descoperit bannere cu inscripțiile „libertate pentru toți deținuții” și „eliberații pe toți acum” și i-a reținut. În ziua următoare, un tribunal de district a ordonat plasarea în detenție a reclamanților până pe 9 iunie 2007 pentru a preveni comiterea iminentă a unei infracțiuni. În apel, un tribunal regional a confirmat decizia primei instanțe, concluzionând că inscripțiile ce figurau pe bannere urmau a fi utilizate de reclamanți, care intenționau să incite pe alții la eliberarea deținuților din Waldeck. O curte de apel a respins recursurile formulate ulterior de reclamanți pe motiv că poliția avea temei să creadă că aceștia intenționau să meargă la Rostock cu autovehiculul și să afișeze bannerele lor în timpul manifestațiilor de acolo, parțial violente. Reclamanții nu au fost niciodată urmăriți pentru incitare la eliberarea deținuților.

În drept – Articolul 5 § 1: a doua excepție prevăzută de articolul 5 § 1 lit. c) permite statului să plaseze o persoană în detenție pentru a împiedica comiterea unei infracțiuni, care trebuie să fie concretă și precisă, în special, în ceea ce privește momentul comiterii și victimele potențiale. În speță, instanțele naționale aveau divergențe referitor la infracțiunea precisă, pe care aceștia intenționau să o comită. Dacă, pentru tribunalul de district și tribunalul regional, aceștia intenționau să incite alte persoane la eliberarea prin forță a prizonierilor deținuți în închisoarea din Waldeck, Curtea de Apel a considerat că aceștia vroiau să meargă la Rostock și împreună cu bannerele lor să încurajeze manifestații de acolo să elibereze deținuții prin forță. În plus, inscripțiile de pe bannere puteau fi înțelese în diferite moduri. Reclamanții, în ceea ce-i privește, au susținut în fața judecătorului național că sloganele lor se adresau poliției, îndemnându-i să sfârșească cu numeroasele încarcerări ale manifestațiilor, fără a avea intenția să incite pe alții să elibereze deținuții prin forță. De asemenea, aceștia nu aveau asupra lor niciun instrument cu ajutorul căruia ar fi putut elibera deținuții prin forță. Prin urmare, Curtea nu este convinsă că detenția continuă a acestora a putut fi considerată, în mod rezonabil, ca fiind necesară pentru a împiedica comiterea unei infracțiuni suficient de concrete și precise. De asemenea, aceasta nu este convinsă că detenția reclamanților ar fi fost vreodată necesară, dat fiind că ar fi fost suficient confiscarea bannerelor pentru a împiedica reclamanții să incite pe alții la eliberarea deținuților. Această detenție nu este justificată nici sub aspectul articolului 5 § 1 lit. b) „pentru a garanta executarea unei obligații prevăzută de lege”, deoarece poliția nu a ordonat acestora să se prezinte la un comisariat de poliție din orașele lor de reședință și nici nu le-a interzis penetrarea în zona unde manifestațiile privind summit-ul trebuiau să se desfășoare. Nicio altă prevedere a articolului 5 § 1 nu permite de a motiva plasarea în detenție preventivă a reclamanților.

Concluzie: violare (unanimitate).

Articolul 11: fiind deținuți pe durata întregului summit G8, reclamanții nu au putut participa la manifestațiile organizate împotriva acestui eveniment și care nu păreau să fi fost organizate cu un scop violent. Contrar celor afirmate de Guvern, nu a fost stabilit că reclamanții însuși, au avut cea mai mică intenție violentă. Nicio armă nu a fost găsită asupra lor și ambivalența sloganelor afișate pe bannerele acestora nu demonstrează că aceștia intenționau să incite, în mod deliberat, alte persoane la acte de violență. Prin urmare, detenția reclamanților constituie o ingerință în exercitarea de către aceștia a dreptului lor la libertate de reuniune pașnică. În ceea ce privește proporționalitatea acestei ingerințe, Curtea cunoaște dificultățile considerabile cu care s-au confruntat autoritățile pentru a garanta securitatea participanților la summit și pentru a menține ordinea publică. În același timp, manifestând împotriva summit-ului G8, reclamanții intenționau să participe la o dezbatere asupra unor chestiuni de interes public, al cărui scop era criticarea numărului mare de deținuți a manifestațiilor, decât să recurgă la violență sau să incite pe alții să o facă. Detenția acestora timp de aproape șase zile, pe care Curtea a considerat-o contrară articolului 5, nu era o măsură proporțională având scopul să împiedice orice incitare eventuală de liberare a manifestațiilor încarcerati în timpul summit-ului. Autoritățile puteau deci să ia alte măsuri efective, dar mai puțin intruzive, pentru a-și îndeplini scopul, de exemplu să confişte bannerelor găsite în posesia reclamanților.

Concluzie: violare (unanimitate).

Articolul 41: 3 000 EUR fiecărui reclamant pentru daune morale.

© **Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului, 2012**

Limbile oficiale ale Curții Europene a Drepturilor Omului sunt engleza și franceza. Această traducere a fost realizată cu sprijinul Fondului fiduciar pentru drepturile omului al Consiliului Europei (www.coe.int/humanrightstrustfund). Nu obligă Curtea, care, de altfel, nu își asumă răspunderea pentru calitatea acesteia. Traducerea poate fi descărcată din baza de date HUDOC a Curții Europene a Drepturilor Omului (<http://hudoc.echr.coe.int>) sau din oricare altă bază de date în care Curtea a făcut această traducere disponibilă. Poate fi reprodusă în scop necomercial, cu condiția ca titlul cauzei să fie citat în întregime, împreună cu referirea la dreptul de autor menționat anterior la Fondul fiduciar pentru drepturile omului. Dacă intenționați să utilizați vreun fragment din această traducere în scop comercial, vă rugăm să contactați publishing@echr.coe.int.

© **Council of Europe/ European Court of Human Rights, 2012**

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has share it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© **Conseil de l'Europe/ Cour Européenne des Droits de l'Homme, 2012**

Les langues officielles de la Cour Européenne des Droits de l'Homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>) où de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante: publishing@echr.coe.int.